

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

1

לפני: השופט יעקב שפסר, סגן הנשיאה

התובעת:

שטראוס מים בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ליאור שמעוני

נגד

הנתבע:

נתנאל שמואל מלכה
ע"י ב"כ עו"ד שמעון בר לב

2

3

פסק דין

4

5

רקע

1. עניינה של התביעה נשוא הליך זה בטענה לגניבת סודות מסחריים ועשיית עושר ולא

7

במשפט.

2. התובעת, שטראוס מים בע"מ (להלן – "התובעת" / "שטראוס") הינה חברה שעיסוקה

9

בין היתר בשוק מתקני טיהור המים הביתיים, המוכרת ומשווקת ברי מים במותג "תמי

10

4" ושירותי תחזוקה וחלקי חילוף לאותם מכשירים.

11

3. הנתבע (להלן – "הנתבע" / "נתנאל") הינו בעל עסק לברי מים, הקרוי "בראל מינרל

12

מערכות מים". הנתבע עוסק כטענתו כספק מתקן ונותן שירות לברי מים "יד שניה".

13

4. התובעת טענה, כי הנתבע החזיק בסודות מסחריים שלה - מידע עסקי סודי שלה (מאגרי

14

מידע של לקוחות התובעת). לשיטתה, הנתבע שם ידו על הסודות המסחריים הללו

15

באמצעות עובד שלה, שפעל עבורו. הנתבע עשה שימוש במידע, לצורך העברת לקוחות

16

שטראוס אליו.

17

5. במסגרת התביעה ביקשה שטראוס צו מניעה קבוע כלפי התובע, אשר יאסור עליו לפנות

18

ללקוחותיה בפעולות שיווק, שירות או מכירה, וכן למנוע ממנו לעשות שימוש במאגר

19

המידע המצוי בידיו, הנוגע ללקוחותיה.

20

בצד זה ביקשה שטראוס סעדים זמניים כלפי הנתבע דוגמת צו מניעה זמני, אשר יאסור

21

עליו לפנות ללקוחותיה, וכן צו לתפיסת נכסים ("אנטון פילר"), אשר ניתנו על-ידי ביום

22

16.3.2020. במסגרת צו תפיסת הנכסים מונה רו"ח יהודה ברלב לכונס על נכסיו של

23

הנתבע (להלן – "כונס הנכסים").

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

6. הצו הזמני לתפיסת הנכסים בוצע ביום 22.3.2020 בסיוע משטרת ישראל, לאחריו הוגשו דו"חות של כונס הנכסים בדבר הנכסים שנתפסו על-ידו (ביום 24.3.2020 וביום 5.5.2020), כאשר הכונס מציין בדו"חות, כי חלק מן המידע אינו נגיש נוכח פעולות סיכול שביצע המשיב בנכסים טרם תפיסתם (המשיב שפך מים רותחים על מחשב נייד בטרם פתח לנציגי כונס הנכסים את דלת ביתו, וכן המחשב נתפס, כאשר חסרים בו חלקים כגון כרטיס זיכרון וכונן שבבי (SSD)). כמו כן, לא נמצא דבר בכספת שנתפסה על ידי הכונס.
7. במסגרת דיון ביום 2.6.2020 במעמד הצדדים, הודיעו באי כוחם לבית המשפט, כי יעמדו בקשר ביניהם במגמה לסלק את המחלוקות, בלא צורך בהמשך דיון בתביעה.
8. ביום 14.6.2020 הוגש דו"ח שלישי ואחרון מטעם כונס הנכסים, לפיו בקבצים על גבי המחשב העסקי של הנתבע וכן על גבי דפים בכתב יד, נמצאו 15 לקוחות, לרבות מידע אודותיהם שכלל כתובות, טלפונים, שמות עסק וסכומים ששילמו הלקוחות לתובעת.
9. בתגובה מיום 25.6.2020 הודיעה התובעת, כי היא "אינה מתנגדת להחזרת התפוס לידי המשיב" וזאת לאור העובדה, כי החבלה שהלה ביצע במחשב "אינה מאפשרת עוד התחקות אחר הנעשה במחשבי המשיב".
10. בהחלטותי מיום 2.7.2020 ומיום 6.7.2020 הוריתי על השבה מיידית של התפוסים לידי הנתבע (מחשבים, כספת וציוד נוסף ככל שנתפס כזה). כמו כן, בהסכמת הצדדים, ניתנה החלטה להגשת טיעוניהם בכתב למתן פסק-דין.
11. על בסיס הסכמת הצדדים, כי תינתן החלטה בתיק על יסוד טיעוניהם שיוגשו בכתב, קבעתי בהחלטה מיום 6.7.2020, כי ב"כ הצדדים יגישו טיעוניהם בכתב ויכללו לצרף אסמכתאות לטיעונים אלה. הצדדים הגישו טיעוניהם, מבלי שצרפו להם אסמכתאות, למעט לעניין הוצאות התובעת וביום 26.7.2020 ניתן פסק הדין בתיק, במסגרתו נדחתה התביעה, זאת על בסיס טיעוני הצדדים ודו"חות כונס הנכסים בלבד (להלן: "**פסק הדין**").
12. ביום 14.10.2021 ניתן בבית המשפט העליון פסק דין (ע"א 6504/20) בו התקבל ערעור המערערת (התובעת) ובוטל פסק הדין (מיום 26.7.2020) והתיק הוחזר לטיפול, לצורך הכרעה מחודשת שתנתן, בהסכמת הצדדים, על יסוד מכלול הראיות שהונחו לפניי, הן במסגרת התיק העיקרי והן בבקשה לסעד זמני.
13. בהחלטה מיום 22.10.2021 הזמנתי את הצדדים להגיש מחדש את חומר הראיות הכולל שהוגש בתיק וכן להגיש מחדש את טיעוניהם, תוך התייחסות והפנייה לחומר המבוקש לעיון, הן בתיק העיקרי והן בהליך הסעד הזמני.
14. לאחר שהצדדים הגישו את טיעוניהם, לרבות האסמכתאות, הגיעה העת להכריע במחלוקת בין הצדדים, על בסיס מכלול הנתונים והראיות שהובאו לפניי.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

עיקר טענות התובעת

- 1
- 2 15. התובעת עותרת למתן צו מניעה קבוע, האוסר על הנתבע לפנות ללקוחות התובעת
- 3 בפעולות שיווק, שירות או מכירה, וכן אוסר על הנתבע מלעשות שימוש במאגר המידע
- 4 המצוי בידיו, הנוגע ללקוחות התובעת, בכל דרך שהיא.
- 5 16. התובעת טוענת, כי הוכח שהנתבע הפעיל "מרגל" בחצריה – עובד התובעת, עמו סחר
- 6 הנתבע במידע עסקי סודי שלה, ופנה בתפוצה רחבה בתשדורת אלקטרונית לטלפון
- 7 הסלולרי של לקוחות התובעת, תוך התחזות לתובעת.
- 8 לטענת התובעת, עיוול הנתבע כלפיה הן בעוולת גניבת עין והן בעוולת גזל סוד מסחרי
- 9 - שתיהן עוולות מכוח **חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט – 1999** (להלן – "**חוק עוולות**
- 10 **מסחריות**").
- 11 17. בצד זה מציינת התובעת, כי נאלצה לוותר על המשך חקירה ואיתור חומרים ונתונים
- 12 ששימשו את הנתבע לביצוע העוולות לעיל, לאור פעולות סיכול שביצע הנתבע "**על דרך**
- 13 **של עקירת דיסק קשיח מחומרת המחשב, ויציקת מים רותחים על יתרת רכיבי**
- 14 **המחשב**", שנתפס בידי כונס הנכסים.
- 15 התובעת ממשיכה ומציינת, כי כונס הנכסים איתר נתונים ראשוניים בלבד, באמצעות
- 16 המחשב האמור: "**גם מהנתונים הראשוניים שאיתר כונס הנכסים בשאריות המחשב**
- 17 **שנתפס, עולה כי מצוי בו מידע עסקי, גם אם ראשוני, השייך למבקשת, וכי ככל**
- 18 **הנראה, בהסתברות גבוהה, הושחתו מן המחשב הנתונים "המפלילים"**".
- 19 18. למרות האמור, עומדת התובעת על דרישתה למתן צו מניעה כאמור, וזאת, לגישה,
- 20 בהיעדר התנגדות של הנתבע למתן הצו נוכח טענתו, כי לא עשה ואין בכוונתו לעשות
- 21 שימוש במידע מסחרי סודי של התובעת.
- 22 19. התובעת מבקשת, להטיל הוצאות הליך זה במלואן על הנתבע, מכמתת הוצאות אלה
- 23 בסך של **101,755 ₪** ומצרפת בתמיכה לכך את תצהירו של מר אביב פפר, מנהל כספים
- 24 בתובעת, על נספחיו, הכולל פירוט ממוסמך של ההוצאות כדלקמן:
- 25 א. סך של 20,000 ₪ עבור עלויות בגין חקירה פנימית של התובעת שנערכה בנושא
- 26 דליפת המידע;
- 27 ב. סך של 117 ₪ עבור תשלום בגין בדיקת שחזור מידע;
- 28 ג. סך של 14,239 ₪ עבור תשלום לכונס הנכסים;
- 29 ד. סך של 2,878 ₪ עבור תשלום בגין שחזור המחשב;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

ה. סך של 1,901 ₪ עבור תשלום למומחה המחשבים בגין ליווי תפיסת המחשב
ובדיקה ראשונית של המחשב;
ו. סך של 62,620 ₪ עבור שכ"ט עו"ד.

עיקר טענות הנתבע

20. לטענת הנתבע, לא הוצגה כל ראיה הקושרת בינו לבין העוולות המיוחסות לו בידי התובעת, ועל כן יש לדחות טענותיה בעניין זה.

21. לכל אורך ההליך טען הנתבע, לרבות במסגרת תצהיר שצורף לתגובתו מיום 21.4.2020 לדו"ח הראשון של כונס הנכסים, כי לא עיוול כל עוולה כלפי התובעת, וכל פעולותיו היו פעולות עסקיות חוקיות. לטענתו, כל חטאו הסתכם בכך שרכש באמצעות המרשתת מאגר מסרונים (sms) שפורסם על-ידי מוכר ואף שילם תמורתו במיטב כספו באמצעות העברה בנקאית לחשבונו של מוכר המאגר וקיבל קבלה על פי חוק. מדובר במאגר מסרונים שנמכר באופן חוקי בשוק החופשי, לכל דורש.

22. עוד מוסיף הנתבע וטוען ביחס ל"מרגל" הנזכר בטענות התובעת, כי מדובר באדם, אשר הקשר עמו נוצר דרך המרשתת (באמצעות הרשת החברתית "פייסבוק"). אותו אדם פרסם עצמו בפייסבוק כמוכר מתקני וברי מים משומשים ("יד 2"), אותם חידש ולא הציג עצמו כעובד של התובעת, או כקשור לתובעת בדרך כלשהי. הנתבע רכש מאותו אדם מכשירי ברי מים משומשים, מבלי שהיה מודע להיותו של אותו אדם עובד של התובעת, או קשור בדרך כלשהי אליה.

23. הנתבע טוען, כי הן התובעת והן דו"חות כונס הנכסים, לא הראו כל ראיה הקושרת אותו לתובעת בקשר עם ברי מים תמי 4 ולקוחות התובעת ולא הוכחה כל עוולה שעיוול כלפי התובעת. מתוך אלפי לקוחות של התובעת, עלו בדו"ח כונס הנכסים 15 שמות בלבד, אשר נמצאו במחשב ובניירת שתפס כונס הנכסים מידי הנתבע. המידע בתפוסים אינו קשור דווקא לתובעת, אלא מדובר בצרכני ברי מים פוטנציאליים רנדומאליים.

24. הנתבע מבקש אפוא להשית הוצאותיו בגין ההליך על התובעת לפי הפירוט הבא:
א. סך של 58,500 ₪ עבור שכ"ט עו"ד;

ב. סך של 3,500 ₪ עבור פגישות ונסיעות לצורך פתיחת כספת של הנתבע בידי כונס הנכסים;

ג. סך של 4,500 ₪ עבור תפיסת מחשבים של אחי הנתבע, הדורש ממנו מחשבים חדשים;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

ד. סך של 10,000 ₪ עבור הפסד ימי עבודה של הנתבע בגין עיסוק בהליך, וכן בגין עיכוב וביזוי החלטות שיפוטיות בידי התובעת.

25. נוסף לאמור, הנתבע דורש, כי התובעת תשפה אותו בגין הפסדים שגרמה לו בעסקו בגין התביעה, לפי דו"ח רווח והפסד לשנת המס 2019 ולפי דו"ח רווח והפסד לשנת 2020 (עבור חודשים ינואר – יוני).

דיון והכרעה

לאחר שעייתי בטענות הצדדים ובמסמכים שצורפו הן לתיק העיקרי והן לבקשה לסעד זמני, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את התביעה בכל הנוגע לעוולת גזל סוד מסחרי ולעילת עשיית עושר ולא במשפט, ולדחות את התביעה בנוגע לעוולת גניבת עין. להלן יפורטו טעמי;

עוולת גזל סוד מסחרי

26. במסגרת דיון בסוגיה זו עולות השאלות הבאות:

הראשונה – האם המידע שהשימוש בו מיוחס לנתבע מהווה "סוד מסחרי" השייך לתובעת?

השניה – האם מעשי הנתבע עולים כדי עוולת גזל סוד מסחרי?

אקדים את המאוחר ואציין, כי הגעתי לכלל מסקנה שיש להשיב על שאלות אלו בחיוב.

27. באשר לשאלה הראשונה, "סוד מסחרי" הוגדר במסגרת סעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, כדלהלן:

"סוד מסחרי", "סוד" – מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו".

28. על-מנת ליהנות מההגנה המוענקת למחזיק/בעלים של סוד מסחרי, בהתאם לחוק עוולות מסחריות, נדרש בעל דין להקדים ולהניח מצע ראייתי מכוחו ניתן יהיה ללמוד כי המידע אשר הועבר על ידו עולה כדי "סוד מסחרי" כהגדרתו בסעיף 5 (ראו: ע"א 10545/09 בטאן נ' INC 1988 INTEGRA MICROSYSTEMS, פס' 10 לפסק דינה של כב' הנשיאה חיות (פורסם בבב, 1.3.2012) (להלן: "עניין בטאן")). עיון בהגדרת המונח "סוד מסחרי" מלמד כי מדובר בהגדרה רחבה, המאפשרת לכלול במסגרתו מידע רב ומגוון (מיגל דויטש עוולות מסחריות וסודות מסחר (תשס"ב), עמ' 414), ובפרט כי אין הוא בגדר מידע פומבי, או כזה הניתן לגילוי ללא מאמץ ניכר, כי מוקנה באמצעותו יתרון עסקי וכי ננקטים אמצעים לשמירת סודיותו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

- 1 בנוסף, הסודיות הנבחנת לשם קביעת קיומו של סוד מסחרי הינה יחסית, ולפיכך, עשויה
2 להשתנות כתלות בנסיבות המקרה (ראו: ע"א 2600/90 **עלית חברה ישראלית לתעשיית**
3 **שוקולד וסוכריות בע"מ נ' סרנגה**, פ"ד מט(5) 796, 808 (1996); ת"א 24970-11-09
4 **09 מינצר נ' ברכה**, פס' 13 לפסק דינו של השופט שהם (פורסם בנבו, 5.1.2014)).
5 מפסיקת בית המשפט העליון עולה, כי הקביעה על פיה מידע מסוים עולה כדי סוד מסחרי
6 דורשת בדיקה נקודתית, תוך התייחסות פרטנית לטיב המידע הקונקרטי אשר הועבר
7 והימנעות מקביעה גורפת, או כוללת, ביחס אליו (ראו: רע"א 6724/09 **כלל בריאות**
8 **חברה לביטוח בע"מ נ' דיוויד שילד סוכנות לביטוח חיים (2000) בע"מ**, פס' 5
9 להחלטתו של השופט גרוניס (פורסם בנבו, 4.1.2010); ת.א. (מחוזי מרכז) 24242-03-18
10 **Huawei tech.untvestment co.ltd נ' בע"מ (1970) צריכה** (פורסם בנבו, 15.7.2018)).
11
12 29. לטענת התובעת, הנתבע עושה שימוש ב"סודותיה המסחריים" הבאים: רשימת לקוחות,
13 מסלולי השירות והחיוב בהם מצויים לקוחות התובעת, לרבות סיום ההתקשרות, תעריפי
14 החיוב והיקף השירות.
15 בכל הנוגע ל**רשימת לקוחות** של התובעת כשלעצמה, ההלכה הפסוקה הכירה ברשימת
16 לקוחות כסוד מסחרי בר הגנה ובלבד שיוכח, כי יש בה "**ערך מוסף**" מלבד קיבוץ שמות
17 הלקוחות, וכי נדרש מאמץ מיוחד לשם גיבושה, כך שיש יתרון בניצולה (ראו: ע"א
18 9046/96 **בן ברוך נ' תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ**,
19 פ"ד נד(1), 625 (2000)) (להלן: "**עניין בן ברוך**"); ת.א. (כלכלית ת"א) 22152-12-16
20 **איקס וואן ניהול נתונים בע"מ נ' אריה בן נון** (פורסם בנבו, 6.2.2019), ערעור על פסק
21 הדין (ע"א 2161/19) נדחה (פסק דין מיום 1.3.2021)).
22 30. במקרה דנן, הוכח בפניי כי המידע של התובעת שהגיע לידי הנתבע, מהווה "סוד מסחרי"
23 שלה. המידע בו מחזיק הנתבע אינו רשימת לקוחות של התובעת ופרטי התקשרות עימם
24 גרידא, אלא אותו מידע כולל, מלבד שמות הלקוחות ומספרי הטלפון שלהם, גם נתונים
25 נוספים כגון סוג המכשיר והציוד אותו רכשו מהתובעת, המחיר אותו התחייבו לשלם לה
26 בגין המכשיר ובגין השירות, הסדרי התשלום מול התובעת ותוקף החוזים של הלקוחות
27 מולה. לפיכך, נדרש מאמץ מיוחד בכדי לגבש רשימה שכזו, וברשימת לקוחות מעין זו,
28 קיים אותו "**ערך מוסף**" שצוין בפסיקה ונדרש מאמץ לשם גיבושה, באופן המקנה יתרון
29 בניצולה.
30 31. בהקשר זה נפסק בעבר, כי סודות עסקיים השייכים לבעל עסק מסחרי, ואשר אינם נחלת
31 הרבים כוללים, בין היתר, רשימת לקוחות, מחירים ותמחור, הסדרי תשלום עם הלקוחות,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

- 1 מועדי חידוש חוזים, פרטי ציוד המותקן על ידי הלקוחות (ראה: בש"א (מחוזי נצ')
2 1159/05 **אמינות מוקד ארצי 1978 בע"מ נ' יאיר המוקד לאבטחה ומיגון בע"מ**
3 (פורסם בנבו, 9.2.2005) (להלן: "**עניין אמינות**")). גם בעניין בן ברוך נקבע, כי המידע
4 המצוי ברשימת לקוחות, הכוללים תנאי העסקאות עם הלקוח וההסדרים היחודיים שבין
5 הלקוח לספק הינם בגדר "סוד מסחרי" ראוי להגנה.
- 6 32. בהקשר זה לא נעלמה מעיני טענת הנתבע, כי המידע אודות הלקוחות הגיע אליו לאחר
7 שהוא רכש באופן חוקי ובתמורה מאגר של "**לידים**" (Lead - הכוונה לפרטי יצירת קשר
8 של לקוח פוטנציאלי המתעניין בשירות/מוצר המוצע למכירה על ידי עסק, חברה או ארגון)
9 המצוי בשוק החופשי ונמכר לכל דורש (סעיף 8 לתצהיר הנתבע שצורף לתגובה לדו"ח
10 כונס הנכסים, נספח ז' לסיכומי הנתבע). לגרסת הנתבע, הוא קיבל שירות מחברת 019
11 לשימוש באותם "לידים".
- 12 אולם, הגם שהנתבע צירף אסמכתאות לכך שהוא שילם תמורה בגין "**טיוב לידים**" (קבלה
13 בגין העברה בנקאית בסך 1,404 ₪ מיום 28.1.2020), מהנתונים שהוצגו בפניי עולה,
14 כי נוסף על פרטי הלקוחות המצויים באותם "לידים", קרי שם ופרטי ההתקשרות עם
15 הלקוח, הנתבע פעל להשיג גם נתונים נוספים שצינו לעיל אודות הלקוחות של התובעת,
16 שאינם נמכרים לכל דורש בשוק החופשי ומהווים סודות מסחריים של התובעת.
- 17 33. כפי שהוכח בפניי, בתחילה פנה הנתבע אל לקוחות התובעת באמצעות המודעה בנוסח
18 הבא:
- 19 **"לקוחות תמי 4 שלום מגיע לכם הנחה**
20 **על מסלול שירות שנתי לתמי 4 למימוש**
21 **ההטבה חייגו עכשיו 6501*"** (להלן: "**המודעה**").
- 22 34. מנוסח המודעה, נלמד כי הנתבע פנה באופן ספציפי ל"**לקוחות תמי 4**". משמע, בידי
23 הנתבע היו שמות ופרטי ההתקשרות על אותם לקוחות. לו פעילות הנתבע הייתה
24 מסתכמת במודעה זו, ייתכן והמסקנה לא הייתה בהכרח שמדובר בשימוש בסוד מסחרי
25 של התובעת.
- 26 אולם, כפי שעולה מממצאי החקירה הפנימית שביצעה התובעת, השימוש בנתוני
27 הלקוחות לא הסתיים באותה מודעה. כאשר הלקוחות שנענו למודעה התקשרו אל
28 הנתבע, הוא יצר בו זמנית (באמצעות יישומון WhatsApp) קשר עם עובד התובעת בשם
29 **רועי חולי** ש"שלף" ממאגרי המידע של התובעת, עבור ולבקשת הנתבע, נתונים נוספים
30 מול אותו לקוח המצויים אצל התובעת, כגון, סוג המכשיר שיש ברשות הלקוח, סכום
31 התשלום בגין המכשיר ובגין שירות תיקונים ותנאי התשלום.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

35. התובעת הציגה בפניי תמלילים של מספר שיחות מוקלטות שערכו נציגיה, כמי שנענו למודעה, מול הנתבע. משיחות הטלפון שהוקלטו ותומללו, נלמד כי הנתבע ידע לנקוב במדויק בסוג המכשיר אותו רכשו הלקוחות, במסלולי החיוב שלהם באופן שמי, לרבות מועדי התשלום, אורך חיי מסלול החיוב, לפי שם הלקוח והסדר חיוב.
- כך, במהלך השיחה עם הלקוח, "העלה" הנתבע את המנוי אצל התובעת על מנת לברר כמה משלם אותו לקוח (תמלול הקלטה מיום 25.2.2020, עמ' 3-4). הנתבע ציין, כי הוא בודק את הנתונים ב"תוכנה של תמי-4" וכי "יש לנו אנשים בכל מקום." (שם, עמ' 12-4). הנתבע נקב בדיוק בסכום אותו משלם הלקוח יניב שושן לתובעת (תמלול הקלטה מיום 5.2.2020, עמ' 4) וציין, כי "יש לי שם נציגים שהם מעלים לך את המנוי, מדברים איתי פה בווטצאפ, הבנת? הם אומרים לי כמה אתה משלם,..." (שם, עמ' 9-10). כאשר ציין הלקוח כי התשלום לתובעת יקר לו, השיב הנתבע: "יקר, אני יודע. בגלל זה אנחנו פנינו אלייך. פנינו אלייך ולעוד הרבה לקוחות. יש לנו כרגע לקוחות של תמי-4 שעברו אלינו קרוב ל-670 לקוחות שעברו אלינו בחודש הקרוב." (שם, עמ' 6-7).
36. מעבר לכך, המידע הסודי בו מחזיק הנתבע מקנה לו יתרון עסקי משמעותי, מאחר ועל בסיסו הוא מעניק ללקוחות התובעת הצעות אטרקטיביות יותר לתשלום עבור השירות למכשירי תמי 4, מתוך מטרה שהלקוח יעבור לשירות של הנתבע.
37. בנוסף, התובעת הצביעה על כך שהיא נוקטת באמצעים סבירים לשמור על המידע אודות לקוחותיה כסוד מסחרי ועושה מאמצים יום יומיים, כולל צוות ביטחון במשרדה, על מנת לשמור על רשימת לקוחותיה ומאגר הלקוחות שלה רשום ברשם מאגרי המידע (מאגר מס' 700029650). טענותיה בהקשר זה לא נסתרו והראיה שכאשר חשדה התובעת בהשגת המידע על ידי הנתבע, היא פתחה בחקירה פנימית בעניין (ראו: עניין בן ברוך; עניין בטאן; ת.א. (כ"ס) 17654-02-19 מרכז הסוכן 2015 בע"מ נ' מרדכי לוי (פורסם בנבו, 28.12.2021) והאסמכתאות שם).
38. באשר לשאלה השניה, קרי האם מעשי הנתבע עולים כדי עוולת גזל סוד מסחרי, בסעיף 6(א) לחוק עוולות מסחריות נקבע כי:
- "לא יגזול אדם סוד מסחרי של אחר"
- בסעיף 6(ב) לחוק עוולות מסחריות נקבע כי:
- "(ב) גזל סוד מסחרי הוא אחד מאלה:
- (1) נטילת סוד מסחרי ללא הסכמת בעליו באמצעים פסולים, או שימוש בסוד על ידי הנוטל; לעניין זה אין נפקא מינה אם הסוד ניטל מבעליו או מאדם אחר אשר הסוד המסחרי נמצא בידיעתו;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

- 1 (2) שימוש בסוד מסחרי ללא הסכמת בעליו כאשר השימוש הוא בניגוד לחיוב חוזי
2 או לחובת אמון, המוטלים על המשתמש כלפי בעל הסוד;
3 (3) קבלת סוד מסחרי או שימוש בו ללא הסכמת בעליו, כאשר המקבל או המשתמש
4 יודע או שהדבר גלוי על פניו, בעת הקבלה או השימוש, כי הסוד הועבר אליו באופן
5 האסור על פי פסקאות (1) או (2), או כי הסוד הועבר אל אדם אחר כלשהו באופן
6 אסור כאמור לפני שהגיע אליו".
- 7 39. כלומר, בהתאם לסעיף 6 לחוק עוולות מסחריות, הגדרת מעשה ההפרה של הזכות
8 לסודיות מסחרית, מתמקדת בארבעת המישורים החליפיים הבאים: נטילה בלתי מורשית
9 של המידע באופן פסול; העברה פסולה של המידע לצד שלישי; שימוש בסוד המסחרי-
10 ניצול המידע; קבלת המידע באופן בלתי מורשה.
- 11 40. במקרה דנן, הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבע נטל באופן פסול את המידע אודות הלקוחות
12 והשתמש באותו מידע תוך ניצולו. הוכח בפניי, כי הנתבע עשה שימוש במידע הסודי
13 שהועבר לו אודות הלקוחות, על מנת להציע ללקוחות פוטנציאליים הצעות מחיר
14 אטרקטיביות יותר, למתן שירות לברי המים מסוג תמי 4. הנתבע ביצע מהלכים אלו, תוך
15 ניצול היתרון שהוענק לו כמי שיש לו קשר פנימי עם עובד התובעת וכתוצאה מכך היה
16 מודע למחירה וידע כיצד לתמחר הצעה מתחרה ואטרקטיבית מטעמו.
- 17 בשיחות מולו הדגיש הנתבע, כי מאמציו נשאו פרי ובעקבות פעילותו, לקוחות התובעת
18 עוברים אליו ובלשוננו: "...היום דווקא עברו שישה אנשים אלינו, אתמול עברו 4. כל
19 היום עוברים 6, 4, 8, 10. כל פעם בטפטופים" (תמלול שיחה מיום 25.2.2020, עמ' 19
20 12-4) ומחודש ינואר עברו אליו 670 לקוחות (תמלול שיחה מיום 5.2.2020, עמ' 6-7).
21 לפיכך, יש מקום לראות בהתנהלות זו, משום התנהלות המהווה תחרות בלתי הוגנת וכזו
22 העומדת בניגוד להוראות הדין.
- 23 41. בהקשר דומה נפסק, כי שימוש שנעשה במידע אודות לקוחות החברה המתחרה, תוך
24 ניצול המידע הנוגע למחירי השירות ומועדי תום הקשר החוזי ביניהם, יש בו משום שימוש
25 אסור בסוד מסחרי (ראה: עניין אמינות, שאוזכר לעיל).
- 26 42. ער אני לכך, כי בדו"ח השלישי והאחרון מטעם כונס הנכסים (הוגש ביום 14.6.2020)
27 ציין הכונס, כי: "...נמצאו 15 לקוחות של התובעת, בקבצים על גבי המחשב העסקי
28 של הנתבע ועל גבי דפים בכתב יד, לרבות מידע שכלל כתובות, טלפונים, שמות
29 עסק, סכומים ששילמו הלקוחות לתובעת:" (סעיף 14 לדו"ח) ולסיכום: "15. א. קיים
30 מידע חופף וחלקי, בקבצים ו/או רישומים, העוסקים בלקוחות התובעת; ב. התחקות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

- 1 אחר מלוא המידע אינה אפשרית בשלב זה, בשל פעולות הסיכול שביצע הנתבע,
2 ונדרשת גישה לכונן החסר ו/או לספרי הנהלת החשבונות של הנתבע.
- 3 43. מממצאי דו"ח כונס הנכסים, עולה גם כי הנתבע עצמו חיבל וסיכל את הליכי החקירה של
4 הכונס, כאשר חיבל במחשב שנמצא בדירתו והתחזה לאחר. בדו"ח ראשוני מטעם כונס
5 הנכסים צוין, כי: "לקראת השעה 14:30, נצפה המשיב (כפי שהתברר לאחר מכן)
6 חופר בחצר ביתו מה שנראה כבור בעומק של כחצי מטר. לאחר שהבין כי התגלה,
7 יצא מביתו ואפשר לנציגי כונס הנכסים ומומחה המחשבים להיכנס לביתו, בליווי
8 שוטרים." ובהמשך: "משנכנסו נציגי כונס הנכסים ומומחה המחשבים לבית המשיב,
9 הציג עצמו המשיב כבעל הבית מר אמיר אזולאי, אולם לאחר שיחה קצרה, זיהה את
10 עצמו המשיב על ידי רישיון נהיגה, כמר נתנאל מלכה." וכן: "כפי שעולה מהדוח של
11 מומחה המחשבים, המחשב הנייד נמצא בדירתו של המשיב, כאשר כולו רטוב, ונראה
12 כי המשיב שפך עליו מים רותחים בטרם פתח לנציגי כונס הנכסים את דלת הדירה."
13 עוד התברר, כי במחשב חסר זיכרון RAM בלעדיו לא ניתן להפעיל את המחשב (סעיפים
14 16, 18, 21, 22).
- 15 44. לאור התנהלות זו של הנתבע, במקרה דנן, חלה דוקטרינת "הנזק הראייתי", לפיה
16 "מקום בו נתבע גורם ברשלנותו נזק ראייתי לתובע – כלומר, פוגע ביכולתו של
17 התובע להשתמש בראיה שלכאורה הינה בעלת פוטנציאל לביסוס איזו מן הטענות
18 העובדתיות שעליהן מבוססת תביעתו – עשוי בית-המשפט להטיל על הנתבע את
19 נטל השכנוע להיותה של אותה טענה עובדתית בלתי נכונה." דוקטרינה זו הוגבלה
20 בתחילה רק לתביעות שעילתן רשלנות רפואית, אולם בהמשך יושמה גם בתביעות
21 מסוגים אחרים (ראה: ע"א 361/00 עאזם ד'אהר נ' סרן יואב, נט (4) 310, פס' 19
22 (פורסם בנבו, 10.2.2005); פסק דינו של השופט (בדימוס) יעקב שינמן בע"א (מחוזי
23 מרכז) 36987-06-18 רחל תורג'מן נ' רבקה סוילים (פורסם בנבו, 20.2.2019)).
- 24 45. לפיכך, נטל הראיה במקרה דנן מוטל על הנתבע להוכיח, כי אין ברשותו נתונים אודות
25 לקוחות נוספים של התובעת וכי הוא לא השתמש בנתוני הלקוחות שסופקו לו על ידי
26 עובד התובעת. הנתבע לא עמד בנטל זה.
- 27 46. לא נעלמה מעיני טענת הנתבע, כי הקשר עם עובד התובעת נוצר דרך המרשתת, כאשר
28 הנתבע רכש ממנו ברי מים משומשים והעובד, מצידו, לא הציג עצמו כעובד של התובעת,
29 או כמי שקשור אליה באיזה שהוא אופן.
30 לאור הנתונים שהוצגו בפניי, יש לדחות טענה זו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

47. התובעת צרפה לראיותיה, את הודעת העובד רועי חולי מיום 25.2.2020 (נספח 7 לבקשת הסעד הזמני), שנכתבה בכתב ידו במסגרת בירור פנימי שערכה התובעת. מאותה הודעה נלמד, כי אכן היה דין ודברים בין נתנאל לבין העובד, במסגרתו ביקש נתנאל מאותו עובד שיעביר לו נתונים אודות לקוחות התובעת וזאת בתמורה לתשלום עבור "בדיקת לקוחות" ובלשון אותו עובד:

"...עברתי מחלקה לפני כמה חודשים (דצמבר 2019) ובמשך חודשיים העברתי לנתנאל מידע על לקוחות כמה וכו' (לא חשבתי שזה עבירה) הכל ביוצאפ.

...
- אני לא העברתי קובץ עם כמות גדולה של לקוחות אלא העברתי לו מדצמבר כמה לקוחות בודדים

- סגרתי עם נתנאל שיתחיל להעביר לי כל תחילת חודש פברואר 300 ש"ח כל תחילת חודש סה"כ בדקתי עבורו 10 עד 15 לקוחות כל התקופה.

- נתנאל ביקש ממני לברר פרטים על הלקוחות הללו כמה משלם ואיזה מכשירים. משמע, נתנאל פנה אל העובד מתוך ידיעה ברורה שהוא עובד אצל התובעת ולכן יש לו גישות לאותו מידע. הנתבע לא עמד בנטל, שכאמור חל עליו, לסתור עובדות אלו.
48. לפיכך, הוכח בפניי כי הנתבע השתמש בנתונים אודות הלקוחות שהגיעו אליו באופן בלתי חוקי ובכך גזל סוד מסחרי של התובעת. התובעת הוכיחה, כי הנתבע נוטל ממנה סודות מסחריים ללא הסכמתה ובאמצעים פסולים וכי העובד שאיתרה פעל תוך שיתוף פעולה עם הנתבע, לצורך נטילת סודותיה המסחריים.

עוולת גניבת עין

49. בסעיף 1 לחוק עוולות מסחריות, נקבע כדלהלן:
"א) לא יגרום עוסק לכך שנכס שהוא מוכר או שירות שהוא נותן, ייחשבו בטעות כנכס או כשירות של עוסק אחר או כנכס או כשירות שיש להם קשר לעוסק אחר.
ב) שימוש של עוסק בשמו בתום לב, לשם מכירת נכס או מתן שירות, לא ייחשב כשלעצמו גניבת עין."

50. במסגרת הוראת דין זו ביקש המחוקק לאפשר הגנה על בעל עסק, מפני פגיעה בזכות הקניין שלו ובמוניטין של עסקו, למכירת טובין או שירותים. הפסיקה הוסיפה וקבעה כי במסגרת עוולה זו, גוברת זכות הקניין על ערכים נוגדים אחרים, כמו חופש העיסוק, או התחרות החופשית. עם זאת, אין המדובר בזכות מוחלטת, והיא תינתן במסגרת הגבולות הנדרשים, ובאופן שלא יפגעו, באופן בלתי מידתי, ערכים מוגנים אחרים (ראו: ע"א

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

- 1 Fuji Electronics נ' חליבה, פ"ד נד(2) 856; ע"א 634/89 ריין נ' Mgf Co
2 ,פ"ד מה(4) 837, 846; ע"א 8981/04 מלכה נ' אוזי שכונת התקווה (1997)
3 ניהול מסעדות בע"מ (פורסם בנבו, 27.9.2006)).
- 4 51. לצורך בחינת קיומה של עוולת גניבת העין, נדרש התובע להוכיח כי מתקיימים שני תנאים
5 מצטברים כדלהלן: (1) קיומו של מוניתין שיש לטובין או לשירותים הניתנים במסגרת
6 עסקו; (2) יסוד ההטעה - חשש סביר להטעה של הציבור, אשר עלול לחשוב כי הטובין
7 או השירותים אותם מציע הנתבע הינם טובין או שירותים של התובע או כאלה הקשורים
8 אליו.
- 9 באשר ליסוד ההטעה, קובעת הפסיקה כי אין צורך בהוכחת קיומה של כוונה להטעה או
10 הטעה בפועל, אלא די בהוכחת קיומו של "חשש סביר להטעה" (ראה: ע"א 5207/08
11 World ORT נ' אורט ישראל (פורסם בנבו, 1.2.2011)). קיומו של יסוד ההטעה נבחן
12 תוך מתן הדעת למבחני המראה והצליל, סוג הסחורות והלקוחות, כמו גם יתר נסיבות
13 העניין. לכל אלו, מצורף גם מבחן השכל הישר (ראה: ת.א. (מרכז) 16608-08-17
14 פ.א.א.ס טכנולוגיות אילת בע"מ נ' חנן פילו (פורסם בנבו, 11.3.2021)
15 והאסמכתאות שצוינו שם). המבחן הינו מבחן אובייקטיבי, כאשר יש לבחון אם "האדם
16 הסביר", הפועל בזהירות המקובלת, עלול לטעות ולבלבל בין התוצרת של שני הצדדים.
- 17 52. בכתב התביעה (סעיף 48.3) טענה התובעת, כי היא נפלה קרבן לגניבת עין והטעה
18 מכוונת "בכך שהנתבע הביא את המקבלים את המודעות להניח כי מדובר בפניה
19 מטעם התובעת או מי מטעמה".
- 20 53. לא מצאתי שעוולה זו הוכחה בפניי, מאחר ולא הוכח יסוד ההטעה. התובעת לא הוכיחה
21 כי הנתבע גרם לכך ששירות שהוא סיפק נחשב בטעות כשירות של התובעת. הגם
22 שהפניה במודעה היא "ללקוחות תמי 4", נוסח המודעה לא יוצר זהות מלאה עם
23 התובעת, או עם המוצר "תמי 4", המשווק על ידה ומצוין במודעה, כי ההנחה היא על
24 "מסלול שירות שנתי" ולא על מכשירים אותם משווקת התובעת.
- 25 54. בנוסף, בשיחות עם לקוחות פוטנציאליים, שפנו אליו בעקבות המודעה, הקפיד הנתבע
26 להבהיר כי הוא אינו שייך לתובעת, אלא מתחרה בה ומעניק שירות תיקונים, בין היתר,
27 למכשירי תמי 4.
- 28 מתמלולי השיחות נלמד, כי הנתבע הציג את עצמו בצורה מפורשת כנציג "בראל מינרל"
29 ולא כנציג תמי 4 (תמלול השיחה בין סמדר לנתנאל, עמ' 1; עמ' 10, ש' 9). בשיחה בין
30 נתנאל ליניב שושן, כשנשאל נתנאל האם המתקשר הגיע לתמי-4, השיב: "לא, הגעת
31 לבראל מינרל מערכות סינון מים. אתה קבלת מאתנו הודעה על מנת להוזיל לך את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

המסלול שירות שאתה משלם כרגע בתמי-4. (עמ' 1 לתמלול השיחה) ובהמשך: "יניב:
...אתה אומר על הסכמי שירות אתה יכול להוזיל לי.
נתנאל: שירות כן. שירות בוודאי. הרי בר מים חדש אנחנו לא יכולים לספק כי זה רק
כל חברה מאתרת או מספקת אבל אנחנו יכולים להוזיל לך משמעותית את
המחירים." (עמ' 14 לתמלול השיחה).
בשיחה נוספת של נתנאל מול יאיר, נשאל נתנאל "אתה לא תמי-4?" והשיב: "אנחנו
חברת בראל מינרל, אנחנו מתחרים בתמי-4...אנחנו יכולים להתחרות איתם
בשירות, באחריות, בסננים..." (עמ' 2 לתמלול).

עשיית עושר ולא במשפט

55. הגעתי לכלל מסקנה, כי מעשי הנתבע שתוארו לעיל, מקיימים אחר שלושת היסודות
לעילת עשיית עושר ולא במשפט כאמור בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט,
תשל"ט-1979 ובפסיקה (רע"א 5768/94 א.ש.י.ר. יבוא יצור והפצה נ' פורום אביזרים
ומוצרי צריכה בע"מ, פ"ד נב (4) 289)).
56. באשר ליסוד ההתעשרות – כאמור, בשיחות שתומללו ציין הנתבע, כי בעקבות פנייתו
במודעה, עברו לשירותו הרבה לקוחות של התובעת. משמע, הוכח כי הנתבע התקשר
בהסכמים עם לקוחות התובעת, על בסיס התנהלותו שפורטה לעיל והנתבע התעשר
כתוצאה מכך. באשר לכמות הלקוחות שעברו, אזכיר את הנזק הראייתי שגרם הנתבע
כתוצאה מכך שחיל במחשבו וסיכל את הליכי החקירה ואת העובדה שבדו"ח הכונס
צוין, כי נמצאו 15 לקוחות של התובעת במחשב הנתבע וברישומיו; ההתעשרות באה על
חשבון התובעת – מאחר ומדובר בלקוחות שכאמור, במקור היו של התובעת;
ההתעשרות צמחה לנתבע "שלא על פי זכות שבדין" – מאחר ואותה התעשרות הגיעה
כתוצאה מגזל סוד מסחרי של התובעת, באופן בלתי חוקי.

סוף דבר

57. לאור מכלול האמור לעיל, מתקבלת התביעה.
58. ניתן צו מניעה קבוע האוסר על הנתבע לעשות שימוש במאגר המידע המצוי ברשותו,
הנוגע ללקוחות התובעת, בין בעצמו ובין באמצעות צדדים שלישיים.
59. בנסיבות העניין, ניתן לתובעת היתר לפיצול סעדיה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 פברואר 2022

ת"א 34442-03-20

1 60. הנתבע יישא בהוצאות התובעת כמפורט בסעיף 19 (א'-ה') לעיל, וכן בגין שכ"ט עו"ד
2 בסך של 30,000 ₪.

3

4 ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ב, 04 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

5

6 יעקב שפירא, שופט, סגן הנשיאה

7

